

Kramér y ušový

Císf. Pražské Postovníé Noviny.

Nro. 1789.

Nro. 19.

w Sobotu dne 7 Listopadu.

Wogenští Přeběhové. Dworská Zpráva, List čtyřicátý čtvrtý.

Strany onoho přeběhu w Ryž
mníku na den 7 října, z
při kterém Generálmajor
Bruglach Turky sťastně
zahnal, Pan polní Zbrojnosta Brnje z
Hohenlohe nynj dává tuto obřírnégssi
zprávu: Právě tím časem, když Pan
polní Zbrojnosta sám na Turky polož-
né v Porčen a Waiden táhl, wyslal řez-
ceného Generálmajora Bruglacha do Ryž-
mníku, by on tam nepřátel podráždil,
y také, daloliby se to dělati, do Olane-
stu a Gresu vrhl. Dle toho tedy roz-
kazu Pan Generál Bruglach, wezma
dostatečný počet bogowného lidu y Sez-

dmihradčanských dobrovolníků, pustil se
z ležení od Byňeny v Čerwenowěžského
průchodu, a táhl k Syble po prawém
břehu řeky Ultý. Když pechota přitá-
hla k potoku Lotru, gizdný lid musyl gi-
přes wodu přewežti, protože se prawe-
ný potok rozvodnil a most strhl.

Dne 6 odpoledne wesserem náš lid
přitáhl ke Bozyi, a když sobě odpočinul
za několik hodin, pustil se ke Balimanestu,
a odtud do Rapo-Pistului. O půlnoci
lid na tři strany byl wyslán; jedni tá-
hli pod zpráwau Setnjska Badeliny od
Belžiojostých do Olanstu; družý pod
zpráwau Setnjska Podhoráni od Orostých

do Okny, a třetí pod zprávou Rytíře Symonse od Toscánstých husarů do Fontyň Banului. Hlavnj wojsko wytáhlo o dvou hodinách způlnocy; Major Blayn wedl přední hauf Valasstých dobrovolníků, Obrštilaytnant Wilhorstý ráhl za ním s svými husary, a pěchota s jednou svadronou husarů zavřela celé toto tažení.

Lid, kterýž byl wyslán do Fontyň Banului, dne 7ho při rozdělení vrazyl na nepřátelskou stráž; ona vystřelila všemi několikrát po násich, hned nazpátek caufa. Nato nássi ze všech stran velmi rychle tálí, a když přicházeli k Rymnisku, gina nepřátelská stráž opřela se gina ale nemohla syle nássi odolati, podobně zpátkem vtekla.

W Rymnisku nepřátele, gsauce sylsni 500 mužů neylepší gjzdy, tak nazvaní Deli, a magjce při sobě 200 Pozterassu, jakmile obdrželi zprávu, že se nássi přiblížují na rychlost vtekli k Rymnisku, a běželi k winicy, kudy gde sylnice do Okny. Obrštilaytnant Hrabě Wilhorstý a Major Blayn pustili se za nimi, a dostihli gich pod winicí. Příz slo tu k tuhému potykání, a Turci stáli nássim na odpor velikau zmužlosti, až posléz přitáhl Rytíř Symon s svými husary, kterýž do nepřátele vrazyl takzvau mocý, že oni gsauce přemoženi a poraženi, rychle bogisťe opustiti musyli. Velmi hustá mlha byla gegich gediná ochrana, že tím lépe a s menší ztrátou lidu vtekat mohli. Mezi tím w čas potykání násse pěchota čerstwě vrazyla do Rymnisku, a wsecky průchody nálezitě osadila. Také dobrovolnícy wyslani byli do winic, by tam zaběhlé a mezi krovinami v kryté Turky schytali, aneb postříleli.

Rytíř Fulda od Toscánstých s nějakým počtem lidu byl wyslán do Okny, aby tam o násem komandu nezačal zprávy dossel, a pokud toho zapotřebí, genni svau pomocí přispět. Na cestě mimo nadání vrazyl na nepřátele ský zástup, až 100 mužů sylní. Turci pustili se s ním hned w potykání, kterýž poněvadž on na tom místě odolati nemohl, caufal nazpátek pomalu a tak dláhho až přissel na rovinu; pak prudce vrazyl do nich, a potjal ge takovou zmužlosti, že mnozý na místě zbiti ležetí zůstali, mnozý byli zagati, a ostatní se rozvtekli. Na ten tedy způsob w té straně všickni nepřátele jako nagednau se zmizeli, a když potom gessé násse patroly až ke klášteru Čowore wyslány byly, na celé cestě ani gediného Turka nepostihly. W Okné podobně nássi nenašli žádných Turků, ani solních peněz, které tam Turci ležeti měli; Kameras, tak nazvaný solní weyberc, se všemi penězy w noci tam odtud vtekli.

Setník Radeliny z Olanestu dává zprávu, že tam 700 nepřátel leželo; prvé ale než tam náš lid přitáhl, Turci w noci a w hrozném deseti rozvtekli se mezi vrchy proti Oresu, a nássim toho místa bez gediné rány zanechali.

Při tom celém přeběhu, co nássi na Turky dorázeli v Rymnisku, Olanestu a Okny, padlo přes 120 Turků, a 51 bylo zagato. Nássi vybogowali i kus na zálibernj kauli spolu s prachem a 6 praporci; mnoho zbraně též ginyh nástrogů y mnoho konj dostali za koist. Nepřátele sspjže nebyla tak znamenitá, protože se teprw naloženj wozové očez lávali; nalezeno gest toliko a tisice porcy

éh chleba, několik pytlů s gecmenem a kukurycí, což všechno hned mezi lid rozdanou bylo.

Následujícího počítá se východ: 4 muži a 4 koni přišli k zabici; porazeno bylo 15 mužů a 13 koní; z toho pohřessilo se 14 mužů a 1 kůň, též i poraněný muž přišel Turkům do zájetí. Obrátil se hrabě Wilhorský, byl něco málo řeč do hlawy.

Viděl nato Generál major Bruglach až do 9. října v Rybníku pobyl, a vyzkoušel na všechny strany patrally, zvěděl, že nepřátelé odvážně vtekli, a kázatel Orsó opustil všechny, ke Krajině se pustili; a poněvadž též nássemu lidu potrávala cházela, a zvláště koni východ nedostatek obroku velice trpeli; protož on dne 10. října ve dvou kolonych pustil se na cestu zpátkem, a dne 12 a 13. října přitáhl do Byňeny.

Saukromné wogenšté Zprávy.

Gíz v následujícím předčítaném listu oznámili si, že výbogováním Orsóvých následoval velmi šťastné a požehnané válčené raje, konec vezme. Tak ale z pozdnějších listů zprávy dostáváme, že také pevnost Lvovské tomu osudu nevyměnila. — Z ležení od Orsóvých píše se na den 20. října: "Wojsko, které leží v Orsóvě, nechce toho dopustit, aby násli střely zákušly, nebo Bělehradské dali gemu tak důkladnou o tom zprávu, že žádný vječ podesvědčen být nežádá. Z náscho ležení v malo dnech roznese se ta potěšitelná zpráva, že násli praporcové gíz na Turecké pevnosti Orsóvě odvážně východem plápolají,

a pak pohodlně zimního přežití požívat budeme. Také slyšíme, že Seraskýer Abdy Bassa, který Bělehradským svou pomocí přispěti nemohl, táhna k Vidžnu, na cestě vmlíti měl. Také gíz ne přichází zprávy, geho wojsko ráhne k Brailovou, a chce se sjednotiti s nevysokým Wezyrem, tak aby on s větším násilím na násse vyraziti mohl. — Gíz ne vje toho roku — nebo význam z Roburku s Bnijetem z Hořenlohe gest sjednocen, a kdo se témoto dvaakrát statečným hrdinám na odpor postaviti může? — Také výzme to, že Turci od svého obyčeje nepustí, aby na zimu domů ráhnauti neměli; a odkud se sebere gegich armáda, když se prve všechnen lid rozběhne?

Z Lvova v Halici se píše na den 18. října: Dnes gel východ rychlý posel, který nese tu zprávu, že Ruský Generál Bnijze Repnijn na den 2. 9. října také násilně stízel do pevnosti Ismailu, že ve 24ti hodinách téměř celé město v pevnost zbořena byla, a předce Turci nigakž vzdáti se nechtěli.

*) Tak pozdnější listové zprávy číslují, dne 8. října pevnost Ismail měli sobě (prý) Ruské podmaniti, a Kapitána Bassu zagmati.

V těchto dnech přišla zpráva do Lvova, že dne 19. října Ruské do pevnosti Bendru s velikým násilím stízeli počali, a takž ta zpráva dokládá, že nemnoha dnech gest v Ruských rukou, nebo Turci od žádné strany vječ gíz na pomoc přijiti nemohou. Ruské řeky Dněpr a Dněst v malo opatrně nepřekonanum přepažili.

3 Valach se píše na den 12 října: „Gak doslycháme z naseho císařstvěho leženj v Gerlicen, tak dne z toho poručeno gest na místě polních stanů gámy w zemi delatim a ge, prvé nežby lid do nich wessel, dobré wypáliti. Dle toho rozkazu mnozý sauděgj, že nás valčný lid bud velmi pozdě do zimního přes leženj potáhne, aneb dokonce přes celu zimu polní leženj trwati bude. — Turecký spěhyř, kterého nássi čestěgi s octem obchod věsti vzdali, nyní byl gat, a hned druhého dne v Milkowa oběšen. On sel na smrt s weselau myslí, tak gakoby vnitřti aneb živu býti wse gedno bylo.

Nássi žagali několik vozů z některých dvaceti, na kterých samá pauta v kruhy na krk naložena byla. Každý takový řetěz má 5 kruhů pro 5 mužů, vždyž půl zho centnýre, a dlauhý gest z sáhy. Tyto řetězy neb pauta vezl se bau nevyšší Wezýr, a gest gich takový počet, že 6 tisíc naseho lidu w ne vloženo býti mohlo. Pyšnij vkrutný magisce za to, že Prince Roburka se svým geho lidem gako nagednau pohltěgj, chteli nás lid w okovách na znamení svého vlastevství věstí. Echo Osvícenost Prince z Roburku takový geden řetěz před svým stanem poručil schwálne lidem na odiw na dvě tyče zavěsty, a spolu hned posručil wůbec prohlásyti, a lid probudit, by ve všech nepřátelských přiběžích stáli byli, a takovému hroznému otrozkovi vjít hleděti. Gak Prince Roburk, tak y vesserem valčný lid při spatření toho otrockého řetězu okázali na sobě s pohnutím srdece swau nelibost, a tím větší horčostí srdece gegich proti Turz kum rozpáleno gest.

*) Takový geden řetěz w této dnech přivezen gest do Vjdne, a na poručenj Mocnáře pro věčnau památku schowán do zbrognice.

3 Rakous 31 října. Ocen Osicyr, který vyslan byl s křížem Terezyánského wogenštěho rádu k Princevi z Boburku, w této dnech vrátil se nazpátek do Vjdne, a přivezl sebou geden takový řetěz, kteréž nevyšší Wezýr sebou vozil, a w kterýchž půl nássi aramády vložené do Konstantynopole w otrockau porobu zaslati chtěl. — Podle téhož Osicycra zpráwy, v Braily dosavad stogj nepřátelský tem as 40 tisíc mužů sylný, a Prince Roburk gediné čeká, dokudby z Sedmihradské země nezakále pomocy nedostal, a pak na ten odelený nepřátelský lid autoč včinj.

3 leženj v Bélehradu píše se tato neydůležitější zpráwa na den 21 října: "Dle nassich spěhyřů a Tureckých poddanych w Serwii toto se nám za gisotz knau wěc vyprawuje, že Seraskyer Abdy Bassa (kterého ginj za vmlého pravěgj) se svým lidem do Konstantynopole tahnuti poručenj dostal, a to takovým způsobem, by lid k ochotějšímu ražení přidřízel, poněvadžby se lid w Konstantynopoli po obdřízené zprávě strany neštastné swedené bitwy v Rymniška wůbec byl poždwihl, a vesliké nebezpečenství y samému dworu nastávalo. Na cestě gessé (prý) giný lid s Abdy Bassau spolčiti se má. Polní Marsalek Hrabě Walis dne 21 října přigel do Bélehradu, a hned druhého dne přigal na se zprávu nad armádou, gakož y nad městským rádem w Bélehradě,